

VERONICA TAMAȘ

ADMINISTRAȚIA OLTENIEI ÎN TIMPUL OCUPAȚIEI AUSTRIECE (1718—1739)

★

Oltenia a rămas sub stăpânire habsburgică timp de douăzeci și unu de ani, de la pacea de la Pasarovitz (1718), până la noua pace de la Belgrad (1739), timp în care s-au introdus unele măsuri în scopul consolidării dominației lor. Cadrele generale ale organizării noii provincii, austrieicii le-au fixat prin decretul din 22 februarie 1719 și printr-un șir de măsuri ulterioare. Se stabilea un organ central la Craiova ce avea atribuțiuni administrative, fiscale și judecătorești.

În noua provincie s-au numit 5 vornici la județe, câte unul la fiecare județ; douăzeci ispravnici câte 4 de județ, un director al poștelor (atunci înființate), douăzeci vâtafi, 5 intendenți și 60 slujitori pe lângă ispravnici¹.

Poruncile Administrației centrale erau executate în județ de organele locale ale puterii. Fiecare județ avea în fruntea sa câte un vornic² care executa la scara județului atribuțiunile Administrației pe ansamblul provinciei. Atribuțiile autorității administrative au fost emise prin ordinele lui Steinville în 1721 și ale lui Solhausen³ în 1735.

Vornicul trebuia să aibă calități morale deosebite „cu o viață curată și creștinească, și să se ghideze în activitatea lui după rînduicelile date“, să aibă grijă de arhivă ținînd „toate trebuincioasele scrisori în bună rînduială“.

Una din sarcinile importante era aceea de a determina pe locuitorii satelor să iasă din păduri și munți și să-i aducă în sate, așezate în locuri bune, unde înainte fuseseră biserici, de asemenea nu puteau risipi oamenii din vreun sat, nici să mute locuitorii fără știrea Administrației.

Proprietarii erau obligați să construiască pe moșia lor câte un han, comod, cu grajduri și alte lucruri necesare drumetilor, însă hanul trebuia să fie zidit și nu în pămînt, ci deasupra pămîntului. În caz că nu voiau să-l construiască trebuia să lase un străin. De asemenea „satele care se

1. Alexandru V. Vasilescu, *Oltenia sub austriecci 1716—1739*, vol. I. *Istoria politică sub austriecci*, București, 1929, p. 106.

2. Nicolae Iorga, *Istoria Românilor*, vol. VII, București, 1938, p. 76—77.

3. A. D. Xenopol, *Istoria Românilor*, vol. V, Iași, 1896, p. 98.

4. Arh. Stat. Sibiu, *Trtad. Bruckenthal*, ms. L. 1—5/205, p. 232—237.

aflau pe la drumuri să facă circiumi pentru trebuința călătorilor, casă, pivniță și grajd, la care să găsească călătorii vin și alte trebuințioase lucruri, cu bani gata, cu prețuri după dreptate”.

Vornicul era obligat să ia măsurile de rigoare pentru păstrarea în bună stare și să restaureze podurile, fântinile și drumurile regale ale județului. Podurile mai mari de peste riuri trebuiau construite cu ajutorul întregii provincii, iar cele mici care se aflau pe drumurile comune trebuiau reparate de oamenii din satele vecine. În caz contrar îi va pedepsi cu 100 taleri amendă.

Prin autoritatea sa răspundea pentru întreaga siguranță a județului. Lunar raporta Administrației despre activitatea desfășurată în județ, cât și a ispravnicilor care trebuiau îndrumați și controlați. În chestiunile deosebit de importante, vornicul trebuia să ia hotărâri ajutat de cei patru ispravnici. Ordinele venite de la Administrație erau deschise și comunicate în prezența ispravnicilor, după care aceștia trebuiau să treacă la executarea lor. De asemenea dădea ordine ispravnicilor ca fiecare din ei să se îngrijească de partea plășii ce i s-a încredințat și să o conducă bine, în strângerea locuitorilor, popularea satelor și distribuirea justiției.

Datorită înmulțirii jafurilor și hoțiilor, la 14 februarie 1734 se dă poruncă, ca satele în jurul cărora s-a produs tilhăria să fie pedepsite și să plătească păgubașilor că n-au dat ajutor și pază⁵. S-a hotărât să se înarmeze oameni și să-i prindă pe tilhari. Se dădea despăgubire cite doi galbeni de aur pe hoțul viu și un galben de cel mort, cu condiția „să fie hoți adevărați”.

Austriecii au reușit după înfrângerea rezistenței boierimii autohtone, să obțină o evidență reală a populației din Oltenia. Măsurile demografice adoptate erau complementul necesar al reformei fiscale și celei agrare⁶. Pentru a se crea condiții de stabilitate demografică, reforma fiscală trebuia coroborată cu măsuri de reformă socială și pentru prima dată în istoria țării relațiile agrare au fost reglementate prin așezăminte generale în timpul stăpînirii austriece⁷.

Potrivit instrucțiunilor din aprilie 1734 vornicii aveau îndatorirea să întocmească tabele complete de locuitori pe sate cu indicarea categoriei fiecărui dintre cei înregistrați „să ție vornicul lângă ofiumul lui ce li s-au dat toate trebuințioasele scrisori de socotelile și lucrurile județului împreună strinse și la rîndială⁸”.

Un progres însemnat trebuia să fie realizat prin instituirea evidenței riguroase a tuturor încasărilor fiscale, absența unei asemenea evidențe lăsase în trecut teren liber tuturor abuzurilor încasatorilor de dări, care nu rareori revendicau de mai multe ori achitarea aceleiași îndatoriri fiscale⁹.

Vornicul era dator să impună boierilor ca să nu mai perceapă de la locuitori impozite în plus¹⁰. Trebuia să strângă bani încasați din amenzi

5. Arh. Stat. Sibiu, *Trad. Brukenthal*, ms. L. 1—5/205, f. 78 v.

6. S. Papacostea, *Oltenia sub stăpînirea austriacă (1718—1739)*, București, 1970, p. 30.

7. *Ibidem*.

8. Arh. Stat. Sibiu, *Trad. Brukenthal*, ms. L. 1—5/205, f. 232—233.

9. Papacostea, *op. cit.*, p. 238.

10. Vasilescu, *op. cit.*, p. 110—111.

pentru tezaurul imperial. Trebuia să ție evidența „sumelor ieșite de la Administrație cisluite de la locuitori” și să țină în bună rânduială cărțile satelor, dăjdi, simbri, etc.¹¹.

Nimeni nu avea voie să încaseze alte taxe decit cele legale. În caz contrar va fi aspru pedepsit¹².

În virtul ierarhiei judecătorești se afla vornicul, el avea puterea și autoritatea de a judeca în primă instanță chestiunile mai grave, afară de acelea care trebuiau pedepsite cu moartea și de a hotărî asupra bunurilor, iar în a treia instanță pe cei nemulțumiți cu judecata ispravnicilor. Cei nemulțumiți de hotărîre puteau face recurs la Administrație.

Sistemul judiciar în vigoare care lăsa puterea judecătorească în cea mai mare parte în mâna boierilor — stăpîni pe moși și drogătorii — a fost firește cuprins și el de politica de reformă, îngrădind simțitor puterea și autoritatea socială a boierilor prin sustragerea locuitorilor dependenți de pe domeniu, autorității judiciare. S-a instituit o ierarhie de instanțe care a încadrat întreaga provincie într-un sistem judiciar uniform. Cauzele penale care comportau pedepse grave cunoșteau un început de instrucție la județe la locul faptei, iar după aceea erau transferate Administrației și Auditoriatului cu dosarul întregii chestiuni¹³. Pricinile mărunte erau judecate în județ de vornici cu participarea ispravnicului în a cărei plasă se petrecuse fapta și a părților în litigiu. Vornicul putea să încaseze datoriile ce nu depășeau 100 taleri și să pedepsească pe vinovați cu cel mult 100 lovituri de vergi și o amendă de pînă la 6 taleri¹⁴. În sfîrșit ei mai judecau în apel și pricinile celor nemulțumiți de judecata ispravnicilor¹⁵.

Exercițiul justiției fiind una din atribuțiunile primordiale îl regăsim pe vornic și în calitate de judecător. Printre îndatoririle din 15 octombrie 1719 se menționează datoria vornicului să judece în primă instanță cazurile grave, în afară de omor și a hotărîi asupra averii ucigașilor, avînd obligația „să îngrijească a distribui justiția cu toată atenția”¹⁶.

Puterea vornicului era limitată la respectarea ordinelor și instrucțiunilor primite. Orice abuz sau violență fiind pedepsite. Se prevedea că dacă „un vornic în timpul funcționării sale va comite vreo injurie sau violență, în județ, va fi judecat de Administrație și se va dovedi ocupația adevărată, nu numai că va fi destituit, dar va fi amendat cu o sumă de bani, proporțional delictului comis”.

Vornicul primea salariu cîte 300 de lei pe an, la care se adăugau scutiri de dări și venituri de la gloabe, conform obiceiului¹⁷. Primul ștat de salarii din istoria țării¹⁸ datează din 1723.

S-a folosit pînă în 1723 vechiul sigiliu al Țării Românești, după care s-a creat un nou sigiliu, vulturul austriac cu două capete avînd în mijlocul pajurii, corbul cu crucea în cioc. Pentru înlăturarea încercărilor de

11. Arh. Stat. Sibiu, *Trad. Brukenthal*, ms. I. 1—5/205, f. 232.

12. Al. Vasilescu, *op. cit.*, p. 126.

13. Papacostea, *op. cit.*, p. 272.

14. Al. Vasilescu, *op. cit.*, p. 111.

15. Arh. Stat. Sibiu, *Trad. Brukenthal*, ms. I. 1—5/253.

16. Al. Vasilescu, *op. cit.*, p. 11.

17. Arh. Stat. Sibiu, *Trad. Brukenthal*, ms. I. 1—5/264, f. 73.

18. Papacostea, *op. cit.*, p. 250.

înşelăciune se înfiinţează pentru fiecare judeţ cite un sigiliu propriu, necesar în administraţie pentru eliberarea chitanţelor, contractelor, comisiunilor. Judeţul Vilcea avea un pom deoarece producea multe fructe. Romanaşii un spic de grâu, Dolj un peşte, Gorj un cerb, Mehedinţi un stup de albine. Se interzicea folosirea de peceti particulare în ştampilarea chitanţelor sau a actelor la încasarea dărilor¹⁹.

VORNICII GERMANI. Aparatul administrativ central şi judeţean a fost din ce în ce mai mult germanizat şi supus controlului direct şi efectiv al elementului germanic. În urma unei inspecţii întreprinse în 1731 în Oltenia, generalul Tige propune directorului Vallis, ideea care a fost adoptată de autorităţile de la Viena, dublarea la conducerea judeţelor, a vornicilor români cu cite un vornic sau cinovnic german²⁰. Ca atribuţiuni: execută controlul populaţiei pe plăşi şi sate, se ocupă cu evidenţa categoriilor fiscale şi capacităţii contribuabililor, înregistrarea în protocoale judeţene a datelor referitoare la situaţia economică şi fiscală a locuitorilor, pentru a putea fi verificate şi confruntate. De asemenea ca sarcină deosebită era şi repartitia sarcinilor fiscale. Vornicii germani erau datori să aducă la cunoştinţă Administraţiei toate abaterile dregătorilor localnici şi să aibă „ochii permanent treaz” asupra părtinirilor şi abuzurilor comise de boieri cu prilejul dărilor. În 1735 se dau instrucţiuni cu privire la locuinţele ce trebuiesc clădite vornicilor germani şi salarizarea acestora²¹.

Abia după desăvârşirea acestei transformări care s-a prelungit timp de câţiva ani, rezistenţa boierimii a fost înfrântă, iar reformele au putut fi efectiv aplicate.

ANEXA

LISTA VORNICILOR

DOLJ

1718 Vasile Poenaru	1724 Constantin Obedeau
1718 Gheorghită pitarul Socoteanu	1725 Constantin Obedeau
1719 Constantin Poenaru ²¹	1726 Constantin Obedeau
1720 Constantin Poenaru ²⁵	1727 Constantin Obedeau ²⁶
1721 Constantin Poenaru ²⁵	1728 Constantin Poenaru ²⁶
1722 Constantin Poenaru ²⁵	1729 Matei Poenaru
1723 Constantin Obedeau ²⁷	1730 Matei Poenaru

19. Al. Vasilescu, *op. cit.*, p. 111.

20. Papacostea, *op. cit.*, p. 266.

21. C. Giurescu, *Material pentru Istoria Olteniei sub austrieci*, II, 1726—1733, publicat de Constantin C. Giurescu, Bucureşti, 1944, p. 64.

22. C. Giurescu, *op. cit.*, p. 226.

23. S. Papacostea, *op. cit.*, p. 30, confirmat la 15 octombrie.

24. Ştefan Pascu, Vladimir Hanga, *Crestomaşie pentru stadiul istoriei statului şi dreptului RPR. III. (Feudalismul II)*, Bucureşti, 1963, p. 230—231. Eudoxiu Hurmuzaki, *Documente privitoare la Istoria Românilor*, culese de... vol. VI, 1700—1750. Din Stabl. pentru Artele grafice Sococu, Sander et Teclu, 1878, p. 326—327.

25. Arh. Stat. Bucureşti, *Fond., mf. Austria*, rola 101, tabla 552.

26. *Idem*, tabla 5566.

27. Arh. Stat. Sibiu, *Fond. Brukenthal*, ms. L. 1—5/208, f. 36.

28. Alexandru Vasilescu, *op. cit.*, p. 143—147.

29. Arh. Stat. Bucureşti, *Fond. mf. Austria*, rola 102, c. 851.

1730 Radu Olănescu¹
1731 Radu Brăiloiu¹¹
1732 Radu Brăiloiu
1733 Radu Brăiloiu¹²
1734 Radu Brăiloiu¹³

1735 Radu Brăiloiu
1736 Radu Brăiloiu
1737 Radu Brăiloiu²⁵
1738 Radu Brăiloiu
1739 Căpitan Eliescu, ispravnic²⁵

GORJ

1718 Staicu Bengescu³⁶
1718 Fota Bălăcescu
1719 Matei Brăiloiu¹⁷
1720 Matei Brăiloiu³⁸
1721 Matei Brăiloiu³⁹
1722 Matei Brăiloiu⁴⁰
1723 Constantin Brăiloiu⁴¹
1724 Constantin Brăiloiu
1725 Constantin Brăiloiu
1726 Milco Lupoianu
1727 Milco Lupoianu⁴²
1728 Mihai Lupoianu
1729 Toma Brăiloiu⁴¹

1730 Preda Bujoreanu⁴⁴
1731 Preda Bujoreanu⁴⁵
1732 Preda Bujoreanu
1733 Matei Săulescu⁴⁶
1734 Radu Bujoreanu⁴⁷
1735 Radu Bujoreanu
1738 Franciscus Nagy
1736 Radu Bujoreanu
1736 Franciscus Nagy⁴⁶
1737 Radu Bujoreanu⁴⁷
1739 Radu Bujoreanu
1739 Leonar postelnic, ispravnic⁴⁸

MEHEDINȚI

1713 Matei Ponearu²¹
1718 Gheorghe Milco
1719 Constantin Argetoianu³²
1720 Constantin Argetoianu³³
1721 Constantin Argetoianu³⁴
1722 Constantin Argetoianu³⁵
1723 Matei Glogoveanu³⁸

1724 Matei Glogoveanu
1725 Matei Glogoveanu
1726 Matei Glogoveanu
1727 Matei Glogoveanu³⁷
1728 Constantin Argetoianu³⁸
1729 Constantin Argetoianu

29. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 415, decedează la 9 septembrie 1730.
31. Arh. Stat. București, *mf. Austria*, rola 103, c. 398.
32. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 33 (din 1731).
33. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 57.
34. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 274.
35. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 35.
36. C. Giurescu, *op. cit.*, I, p. 226.
37. S. Papacostea, *op. cit.*, p. 153, Confirmat la 15 octombrie.
38. *Crestomafie*, p. 230—231; Hurmuzaki, *Doc. VI*, p. 326—327.
39. Arh. Stat. București, *Fond., mf. Austria*, rola 101, tabla 553.
40. *Idem*, tabla 568.
41. Arh. Stat. Sibiu, *Fond. Brukenthal*, ms. L. 1—3/208, f. 36, Mort la 16.XI.1725.
42. Vasilescu, *op. cit.*, p. 145—147.
43. Arh. Stat. București, *Fond. mf. Austria*, rola 102, c. 852, în martie 1730 demisionează.
44. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 373.
45. Arh. Stat. București, *Fond., mf. Austria*, rola 101, tabla 397.
46. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 33.
47. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 57.
48. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 93, arestat în sept. 1736 pentru abuzuri.
49. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 274.
50. *Crestomafie* III, p. 35.
51. C. Giurescu, *op. cit.*, I, p. 226.
52. S. Papacostea, *op. cit.*, p. 153, confirmat la 15 octombrie.
53. *Crestomafie*, p. 230—231; Hurmuzaki, *Doc. VI*, p. 326—327.
54. Arh. Stat. București, *Fond., mf. Austria*, rola 101, tabla 553.
55. *Idem*, tabla 569.
56. Arh. Stat. Sibiu, *Fond. Brukenthal*, ms. L. 1—5/208, f. 6, omorit de boți la 29 aprilie 1734.
57. Vasilescu, *op. cit.*, p. 145—147.
58. Arh. Stat. București, *Fond., mf. Austria*, rola 102, c. 853.

1730 Constantin Argocianu
1731 Barbu Otetelișanu²⁹
1732 Barbu Otetelișanu
1733 Mihai Roșianu³¹
1734 Barbu Zătreanu³²
1735 Barbu Zătreanu
1735 Gaspar Rauch

1736 Barbu Zătreanu
1736 Gaspar Rauch
1737 Barbu Zătreanu³²
1737 Gaspar Rauch
1738 Barbu Zătreanu
1739 Radu fost ispravnic la Ploiești —
ispravnic³⁴

ROMANAȚI

1718 Iordache Fărăcășanu⁴⁴
1718 Dumitrescu Moringlav
1719 Ștefan Pîrșcoveanu⁴⁵
1720 Ștefan Pîrșcoveanu⁴⁶
1721 Ștefan Pîrșcoveanu⁴⁷
1722 Ștefan Pîrșcoveanu⁴⁸
1723 Șerban Fărăcășanu⁴⁹
1724 Șerban Fărăcășanu
1725 Ștefan Fărăcășanu
1726 Șerban Fărăcășanu
1727 Șerban Fărăcășanu⁵⁰
1728 Ștefan Pîrșcoveanu⁵¹

1729 Ștefan Pîrșcoveanu
1730 Ștefan Pîrșcoveanu
1731 Tudorașcu Fărăcășanu⁵²
1732 Tudorașcu Fărăcășanu
1733 Barbu Otetelișanu⁵³
1734 Radu Socoteanu⁵⁴
1735 Radu Socoteanu
1735 Anton Gebaur⁵⁵
1736 Radu Socoteanu⁵⁶
1738 Radu Socoteanu
1739 Constantin Chiotis fost mare ar-
maș, ispravnic⁵⁷

VILCEA

1718 Ilie Otetelișanu⁵⁸
1718 Preda Bujoreanu
1719 Ilie Otetelișanu⁵⁹
1720 Ilie Otetelișanu⁶⁰
1721 Ilie Otetelișanu⁶¹

1722 Ilie Otetelișanu⁶²
1723 Ilie Otetelișanu⁶³
1723 Șerban Fărăcășanu⁶⁴
1724 Șerban Știrbei⁶⁵
1724 Șerban Fărăcășanu⁶⁶

59. C. Giurescu, op. cit., II, p. 428.
60. C. Giurescu, op. cit., III, p. 33.
61. C. Giurescu, op. cit., II, p. 57.
62. C. Giurescu, op. cit., III, p. 109.
63. *Crestomație III*, p. 35.
64. C. Giurescu, op. cit., I, p. 226.
65. *Papacostea*, op. cit., p. 153, confirmat la 15 octombrie.
66. *Crestomație*, p. 230—231, *Harmuzaki*, Doc. VI, p. 326—327.
67. Arh. Stat. București, *Fond. mf. Austria*, rola 101, tabla 531.
68. *Idem*, tabla 378.
69. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. L. 1—5/208, f. 38.
70. Vasilescu, op. cit., p. 145—147.
71. Arh. Stat. București, *Fond mf. Austria*, rola 102, c. 851.
72. C. Giurescu, op. cit., II, p. 428.
73. C. Giurescu, op. cit., III, p. 33.
74. C. Giurescu, op. cit., II, p. 57.
75. C. Giurescu, op. cit., III, p. 77, iar iunie 1735 instalat ca inspector general al Olteniei.
76. C. Giurescu, op. cit., III, p. 274.
77. *Crestomație III*, p. 35.
78. C. Giurescu, op. cit., I, p. 226, Ilie Otetelișanu decedează la 26 august 1731.
Arh. Stat. București, *M-reș Horezu V*, his/9.
79. *Papacostea*, op. cit., p. 153, confirmat la 15 octombrie.
80. *Crestomație III*, p. 230—231, *Harmuzaki*, Doc. VI, p. 326—327.
81. Arh. Stat. București, *mf. Austria*, rola 101, tabla 533.
82. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. L. 1—5/204, f. 72; Arh. Stat. București, *mf. Austria*, rola 101, tabla 576.
83. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. L. 1—5/208, f. 35.
84. *Idem*, f. 36, de la 1 august.
85. C. Giurescu, op. cit., I, p. 602—603; Vasilescu, op. cit., p. 130.
86. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. L. 1—5/204, f. 84, apore de la 9 decembrie 1724.

1726 Șerban Fărășanu⁸⁷
1726 Șerban Fărășanu⁸⁸
1727 Șerban Știrbei⁸⁹
1727 Șerban Fărășanu⁹⁰
1728 Ion Bălăceanu
1728 Ilie Oteteleșanu⁹¹
1729 Ilie Oteteleșanu
1730 Preda Zătreanu⁹²
1731 Mihail Roșianu⁹³
1732 Dănil Pocraru⁹⁴
1733 Olănescu⁹⁵

1734 Constantin Fărășanu⁹⁶
1735 Olănescu Radu⁹⁷
1735 Constantin Fărășanu
1735 Anton Marstaller⁹⁸
1736 Constantin Fărășanu⁹⁹
1736 Anton Marstaller¹⁰⁰
1737 Iordache Fărășanu¹⁰¹
1737 Constantin Fărășanu¹⁰²
1737 Anton Marstaller
1738 Constantin Fărășanu
1739 Gheorghe Cantos, Ispravnic¹⁰³

L'ADMINISTRATION DE L'OLTENIE PENDANT L'OCCUPATION AUTRICHIENNE

RESUME

Durant les années de l'occupation autrichienne, les départements de l'Olténie étaient dirigés par des gouverneurs qui représentaient les organes locaux du pouvoir. Chaque département était divisé en quatre arrondissements conduits par un préfet, subordonné au gouverneur.

Leurs tâches étaient : de réunir les habitants, de peupler les villages, de rendre justice, de rédiger les listes fiscales et percevoir les contributions en argent pour le trésor impérial. Ils surveillaient aussi la réparations des routes, l'entretien en bon état des auberges, des fontaines et des routes.

Les appendices contiennent les listes des gouverneurs des départements de l'Olténie : Dolj, Gorj, Mehedinți, Romanți et Vilcea, listes publiées déjà dans des documents.

87. *Idem*, f. 103 v.

88. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 121.

89. Vasilescu, *op. cit.*, p. 145, până la 5 decembrie 1727.

90. C. Giurescu, *op. cit.*, II, p. 243.

91. Arh. Stat. București, *Fond mf. Austria*, rola 102, c. 850.

92. Vasilescu, *op. cit.*, p. 146—147.

93. Arh. Stat. București, *Fond mf. Austria*, rola 103, c. 398.

94. Arh. Stat. București, *Fond m-rea Polovragi XI/3*.

95. C. Giurescu, *op. cit.*, III, p. 33.

96. C. Giurescu, *op. cit.*, I, p. 57 (de la 15 septembrie).

97. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal* ms. 205 (L. 1—5), f. 67.

98. Acad. R.S.R., ms. 2637, l. 23 : Anton Marstaller a fost în funcție până la 20 august 1737.

99. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. f. 1—5/206, f. 33.

100. Arh. Stat. București, *Fond m-rea Bistrița*, p. VIII/30.

101. Arh. Stat. Sibiu, *Fond Brukenthal*, ms. 206, f. 105 ; Arh. Stat. București, Ms. 120, la 20 februarie 1737.

102. Arh. Stat. București, *Fond* ms. 192, l. 374—375, la 20 august.

103. *Crestomație III*, p. 35.

